Kadov

Kraj: Jihočeský
Okres: Strakonice
Správní obvod: Blatná
GPS souřadnice: 49.402724N, 13.774776E
Nadmořská výška: 510 m n. m.
První pís. zmínka: 1352 (672 let)
Počet obyvatel: 376
PSČ: 388 01
Adresa URL: www.kadov.net

Historie obce Kadov

První písemná zmínka o obci pochází z roku 1352. Obec leží na táhlém hřbetu 511 m vysokém. V obci spojuje se silnice blatenská spolu se silnicí do Horažďovic, 9 km jz. od Blatné. Ve 14. století stávala zde tvrz, na níž sídleli vladykové z Kadova, jako Vintíř a Jaroslav r. 1362, Vintíř a Jan Šelmber 1380, a r. 1395 vdova jeho Markéta. Poslední z toho rodu byl Zdeslav r. 1428. V 15. stol. náležel Kadov vladykům z Lukavice. Roku 1517 dostal se v majetek Zabořských z Brloha, jimž pak více jak sto let náležel. Roku 1650 prodán Kadov Janu Měsíčkovi z Výškova, jehož syn Karel prodal otcovský statek r. 1670 Kateřině hraběnce Khunové, rozené Vrábské, a po její smrti r. 1677 koupil Kadov Jiří Vojtěch Janovský z Janovic, načež připojen k Bezděkovu a s ním dostal se ke Lnářům r. 1682. Zdejší tvrz, vystavěná někdy ku konci 16. století rytíři Zabořskými, byla potom opuštěna a v sýpku proměněna, kterou na počátku 19. století koupily obce panství lnářského a učiněna z ní kontribučenská sýpka. Západní křídlo má dosud zachovalé štíty renaisanční a arkýř, jakož i tři vysoké sklepy na kámen klenuté. Dvůr při tvrzi zrušen a pole k sousedním dvorům panským připojena. Při tvrzi býval též pivovar a zahrada se vzácnými druhy květin a stromů. Příkopy osázeny zvláštním druhem lip, jichž listy podobné zlatokorunským podobaly prý se kněžským kvadrátkům. Byly v r. 1749 vykáceny.
Chrám sv. Václava býval též ve 14. století farním. Po bitvě bělohorské spravovali osadu kadovskou a bezděkovskou minorité horažďovičtí, pak faráři zaborští až do r. 1757, v kterémžto roce zřízena zde a vystavěna fara. Bezděkovský kostel připojen jako filiální. Starý kostel býval původně velice malý a chatrný, proto zbourán a vystavěn nový barokový kostel a r. 1765 posvěcen. Ze starého kostela ponecháno presbyterium a udělána z něho sakristie. V této nalézají se v podlaze dosud náhrobní kameny Jana Zabořského z Brlohu (+ 1564), Ofky z Kladrubec (+ 1490) a Jana Čabuzského ze Prostého a na Malkově (+ 1601), kdežto náhrobky Alexandra Zabořského (+ 1591) a jeho manželky Kateřina z Jilmanic, jakož i prvofaráře Matěje Rybičky, zasazeny jsou z venku do východní zdi. Náhrobek s podobiznami dvou dítek Zabořských z r. 1630 zazděn jest u severního vchodu na hřbitov. Ze starého kostela pochází též socha P. Marie bolestné, na faře uschovaná. Na věži jsou tři zvony, dva větší z r. 1760 a třetí přelit r. 1864. Škola čtyřtřídní.
Chudobinec založil r. 1656 Jiří Zdeněk Vratislav z Mitrovic, původně pro 6 chudých statku polského. Nadace ta rozšířena byla r. 1797 na chudé celého panství lnářského. Od chudobince vede pěkné stromořadí ovocných stromů ke kapličce Nalezení sv. kříže, pod níž nalézá se hrobka hrabat Linkrů z Lucemviků. Kaple posvěcena byla r. 1863. V ní odpočívá zakladatel kaple Václav hr. Linker (+ 1865), jehož choť Anna de Arvay (+ 1872) a bratr hraběte Zikmund (+ 1856). Tutéž odpočívají rodiče nynějšího majitele velkostatku lnářského, Karel svob. pán z Lilgenau, král. bav. komoří (+ 1881) a jeho

choť Anna Terezie, roz. de Arvay (+ 1880). Okolí kaple vysázeno jest stromovím. Pod kaplí rozkládá se hřbitov, původně morový, později několikráte rozšířený. Ves čítala r. 1654 8 starousedlých a 2 grunty poloviční, 3 chalupy a jiných 5 pustých, pak zde byla hospoda a pastouška. Roku 1716 7 sedláků a 6 chalupníků. Roku 1770 24 čísel. Nyní bydlí v 49 domech 276 obyvatelů. Kamenická dílna vystavěna tu před několika lety. V Kadově narodil se roku 1808 Josef Petrovec, c.k. zemský rada v Rakovníku, jenž náležel k buditelům národa českého (+ 1887).

Kadovský Viklan, kresba z knihy J. Syblíka Okolí kadovské bohato jest na četné žulové balvany, jež tu a tam v lesích a na polích v četných malebných skupinách křovinami a mlázím lesním porostlých se spatřují. Z nich zvláštní pozornosti se těšil tak zvaný V i k l a n , poblíž vsi ležící. O jiném kamenu se vypravuje, že na něm sv. Vojtěch, krajinou zdejší se ubírající, odpočíval.